

Her Gece

– halisi · 05 Haziran 2019

Vakit akşam sonrası, yalnızlığın saati,
Gün maziye karışmış, yarınsa meçhul ati.

Tıpkı dünün benzeri, her şey yine aynıydı,
Yorgun ve sessiz gece, ruhumun aynasıydı.

Ve aklımda elbet sen, hayalimde gül yüzün,
İçimdeki sızıyla cem olmuş garip hüzün.

Acaba tam o anda, nerede, ne haldeydin,
Belki de uyuyordun, düşler âlemindeydin?

Ya da hoş bir sohbette, neşeyle şakıyordun?
Muhabbet olsun diye, fallara bakıyordun.

Kumral sarı saçları yanlara salmış mıydın?
Görenleri kendine hayran bırakmış mıydın?

Yoksa in cin uykuda, sen yalnız mı kalmıştın,
Gözlerini kapamış, hayale mi dalmıştın?

Sahi, eğer öyleyse, beni bir an andın mı?
Hemen yanı başında oturuyor sandın mı?

Kalbimin atışını duyup da sevindin mi?
Başını omuzuma yaslamak istedin mi?

Elimden tutmak için boşluğa uzandın mı?
Karşılıksız kalınca, ansızın uyandın mı?

Etrafa şaşkın şaşkın bakınıp da durdun mu?
Bu nasıl kader diye, hiç kendine sordun mu?

Bense işte her gece, bu hali yaşıyorum,
Kanayan yüreğimi, sabaha taşıyorum.

Bir mum gibi sessizce, eriyip bitiyorum,
Mecalsiz adımlarla meçhule gidiyorum.